VARTTI VAPAALLA

VIIHDY, HYÖDY, TIEDÄ MINNE MENNÄ!

Finlandia-ehdokkaat Mosassa

SUOSITTELEN Tapanilan kirjastossa esitellään syksyn Finlandia-palkintoehdokkaat tänään kello 18.30. Helsingin Sanomien kirjallisuuskriitikko Suvi Ahola kertoo kuudesta naisehdokkaasta ja heidän ehdolla olevista teoksistaan Tapanilan kirjastossa, Hiidenkiventie 21.

Joulu tuo myyjäiset

PIIPARDA Joulun alla erilaiset yhdistykset ja järjestöt keräävät toimintarahaa järjestämällä joulumyyjäisiä. Tarjolla on yleensä käsitöitä, joulukoristeita ja joululeivonnaisia. Yhdet näistä myyjäisistä pidetään Markkinat -nimellä Malmin toimintakeskuksessa tulevana la 26.11. klo 10–14. Lisää joulumyyjäisiä löytyy Vartin menotärpeistä.

Fosforin hehkua muistoissa

MERJA KUPARIN maalauksissa akryylivärit hehkuvat kirkkaina ja muistuttavat 60-luvun vahvasta värimaailmasta. Taulujen synnyn taustalla ovatkin nimenomaan mieleennousevat muistot.

TEIJA LOPONEN

OPISKELLESSAAN MERJA KUPARI käytti myös öljyvärejä, mutta ne eivät tuntuneet omilta, kuten voimakas akryyli. Kuvassa Daydreaming ja pienempi työ Lennä sinne minne.

LAPSUUSAJAN räsymatot, kuulaat kesäaamut terassilla ja rakkaat huonekalut nousevat esille Merja Kuparin *Oliko se nyt niin* -näyttelyn teoksissa Tapanilassa.

Näyttely on syntynyt muistikuvista, pitkälti lapsuusajan muistoista, mutta maalatuksi on päässyt myös kummitädiltä aikuisena saatu bambi, jolla Merja lapsena leikki paljon.

–Yllättävästi tietyt hajut ja tuoksut ovat tuoneet kaikkein voimakkaimmin esiin eri tunnetiloja ja tapahtumia; välähdyksen omaisia muistikuvia eri paikoista, esineistä ja jopa henkilöistä. Sain nenääni kellarin kostean homeen lemun, omenien vihreyden, rapakaljan maltaat, olkalaukkuni muovisen aniliininpunan.

Aina eivät työt synny sujuvasti. Silloin Merja Kupari saattaa ottaa valokuvan työstään, siirtää sen tietokoneelle ja siinä testata eri värien yhteensopivuutta.

–Useinmiten kuitenkin teen niin päin, että käsittelen valokuvaa tietokoneella ja sitten maalaan sen. Tähän tietokoneavusteiseen maalaukseen lähdin todettuani maaleja kuluvan litrakaupalla hukkaan, kun ei heti löydykään hyviä väriyhdistelmiä.

Joihinkin töihin liittyy hauskoja tarinoita, kuten *Citylampaisiin.* Merja oli kerran huomannut hämmästyksekseen kerrostalon pihatason aitauksen takana kolme karitsaa. Viikon ne olivat siellä määkineet ja sitten kadonneet.

–Oikeastaan kaikissa maalauksissa on jonkinlainen tarina takana, koska maalaukset ovat syntyneet muistoista. *Möröt* kertoo siitä, kuinka lapsena pelättiin mörköjä, mutta nyt ne eivät enää tunnukaan niin pelottavilta.

Vantaan kaupungilta apurahan näyttelylleen saanut Merja Kupari myöntää, että ellei näyttelyä olisi tiedossa, hän ei välttämättä saisi mitään aikaan.

–Osa näistäkin töistä oli mukana Kotkassa järjestetyssä yhteisnäyttelyssä ja sen jälkeen tuli ensimmäistä kertaa aivan tyhjä olo. Pelästyin jo, että tähänkö taiteilijanurani loppuu, moneen kuukauteen en saanut mitään aikaan. Tämän näyttelyn deadlinen lähestyessä olin kuitenkin jo taas hyvässä vauhdissa. Nyt jännitän miten maalaus sujuu talvella. Yleensä näyttelyni ovat syksyllä, mutta nyt olen menossa keväällä Tampereelle pystyttämään näyttelyn, joka nimi saattaa vaikka olla *Mistä näitä oikein riittää!*

Vaikka Kupari valmistaa itse maalauspohjansa kovalevystä ja liimapuusta, syntyy töitä välillä tiuhaankin tahtiin. Näyttelyihin riittää siis jatkossakin uutta esillepantavaa.

Teija Loponen

Merja Kuparin maalauksia Oliko se nyt niin Galleria viileä punaisessa, Päivöläntie 20, 4.12. saakka. Avoinna ti–pe 13–18, la–su 11–16. Taiteilija itse paikalla sunnuntaisin.